

ABONAMENTUL IN CAPITALĂ
Pe ană 28 lei nouă
Pe 6 luni 14 " "
Pe 3 luni 7 "

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN N° 1

ABONAMENTUL IN DISTRICTE
Pe ană 22 lei nouă
Pe 6 luni 16 "
Pe 3 luni 8 "

CĂTRE DOMNII ABONATI.

Cu No. 13, s'a împlinită anțeiuștrum trimestru de abonament și nici pénă astă-dă o parte din Domnii abonați, n'aș respunsă preciuș ce datoréđă.

Le facemă ună ultimă apelă prin acăsta, și-i rugămă ca pénă în termenă de optă dile se ne achite de dreptul nostru, căci la din contra vomă fi siliș să usămă de alte mijloce, la cară n'amă voi nici-o-dată se reurgemă.

POLITIA SECRETA

Raporturi cenzionate și oficiose din partea comisarilor de culori către prefectul Poliției,

COMISARULU DE ROȘU

Dominule Prefect!

Primindu circulara, numerul o miă,
Care imi ordonă ca să referești,
Cumă stă capitala pentru dinastia,
Grăbescu a respunde cele ce ești credi:

Scișt c'a mea culore este cea roșcată,
(Vorbescu nu de mine, ci d'arondișmentu)
și că prin urmare încăpăținătă,
Gata pe bătaie la ori ce momentu;

Roșia culorea, Roșu și negoțul,
Roșii căști intr'insa vină și locuescă,
Ori ce albă intr'insa, stă răsniță că hoțul,
Cându ilă iaă la gónă cei celăi urmărescă.

Cu tóte acestea suntă și burtă-verde,
Suntă și gură cască cară ne susțină,
și cu cel din galbenă, nu se pote perde,
Stima dinastiei cătuș de puțină.

Înțelegești însă că vorbindu de stimă,
Nu 'ntelegă pe nimeni dintre negustorii,
Căci fără interese nimeni nu' animă,
De cătu îndrăciții de perturbatori.

Stima despre care facă alusiune,
Este stima-accea ce o facemă noi,
Pe la ceremonii, în confuziune,
Deghisându gardiștii să strige ca boi:

«Ura! să trăiască, Ura și éră Ura,»
«Domnul și cu Dómdna, mari suverană,»
Ura ce se vede că o strigă gura,
Nu din vre-o credință, ci numai pe bană.

Lumea pe d'asupra pare mulțumită,
Bea, mânâncă, jocă totu cu lăutari,
Dar mi-aducă aminte că totu fericită,
Părea și sub Cuza, cu-aș se gheșeftară.

Roșii mai cu sémă suntă în veseliă,
Toți petrecă în grupe la musiu Ghichiară.
Dar mă temă de děnsii pentru dinastia,
Se n'o dea pe spate, ca ună mică pahară.

Visitedu adesea tóte aste locuri,
Să staă la o parte, retrasă se ascultă,
Dar de surda munca, căci vorbesc tot mofturi;
Să n'audă nimica de vr'ună plană ocultă;

Alte oră amă ómeni, intr'adinsu printr'inșii,
D'entre cară unul stă mai permanentă,
Dar sătuncă nimica, căci mai toți suntă unii,
Luî Mațină discretul și Rosetă studentă.

Nu se pote însă, trebuie se lucrede,
Trebuie să elocescă Roșii ceva,
Să am pusă persoane ca să observeze,
Lucrul mai d'aprópe, déca să o putea.

Astă veseliă nu este curată,
Ea coprinde 'ntr'insa vr'ună mare misteră,
Să adesea în vise semne mi sărată,
Că să se ridică peste ministeră.

Maă observă săcăsta, și băgaș de sémă,
Că de la o vreme Roșii părăsescă
Capitala țării, și amă mare téma,
Cându ei plecă d'acasa și călătorescă.

Uniș dică la țără, că mergă ca se-să că
De moșii său viă, căci din ei le au;
Alții dică că plécă pentru sănătate,
Pe la băi streine, unde viața'șă daă.

Astfel aflu sigură că maă mulți sunt gata
Să pornescă grabnică, fără checadășii,
Ne fiindu ficsată nici barimă durata,
Cătu voră sta p'acolo, ca de scurt se-i țăi.

Printre cei ce plécă suntă de o cam-dată
La Borsecu d'adreptul săpoi la Cronstadt,
Domnul Mihălescu, cu față curată,
De și e complice cu rebeli de Stată.

Domnul major Radu plécă la moșia,
Să vrea să se mute acolo se stea,
Sub cuvântă că este maă iconomă,
Dar astea suntă planuri, dupe mintea mea.

Ciocârlană Costache plécă la Puciósă,
La băi la Mehadea, fiindu sănătosă,
Sub cuvântă că véra, clima-ă urciosă,
In orașul nostru veselă și frumosă;

Candiană Popescu în streinătate,
Dându în loterie ală seu armăsară,
Sub pretestă se 'nvele intr'o facultate
Dreptul, ca se tóce pe la Trebunaru.

Carada, să dice, că și děnsulă plécă,
În Paris și Londra... voiajă de plăcere,
Dar puține dile aă ca se maă trăcă,
Să însușă Rosseti pașaportă va cere.

Cumă vedetă mișarea între ei e mare.
Ei lucreză vre-o poznă, însă pe ascunsu,
Să de urmărire, culorea nu are,
Cea mai mică sumă; mare neajunsu!.

Dar fiind că vorba e de urmărire,
Pentru comunișii din Paris scăpași,
Primi acuma o grabnică scire,
Data prin raporturi de doi epistați:

Scirea e ciudată și găsescu cu cale,
Se v'o daă intocmai, se v'o copiedă,
Ca se amă unu ordină, câte mahalale,
În asemenei casuri, potu se arestează.

«Pentru indivizi de care tratădă
«Ordinul din dece, ministerială,
«Toți gardișii noștri mereu cercetădă,»
Referu epistați confidentială:

«Totu-o dată însă audim din lume
«Despre o persoană ce ară fi sosită,
«Fără să se sciă bine alu seă nume,
«Dar cu semne multe, par că-a fost rănit.

«Elu stă la oteluri, dar nu scimă la care,
«Să mai totu obrazulă și este săpată,
«Cine-lu vede dice: că-i drăcia mare,
«Să că e de sigură dositul-Pyată,

Vedești dar din astea că subscrișul este
In curenț de tōte căte se petrecă,
Si toți epistați să ne dea de veste
Pentru ori-ce lucruri între ei se întrecă.

Ori-ce întemplieră cu esactitate,
Toți mi-o daă în scire fōrte detailată,
Si cāndă este vorba de ordine date,
Le punu în lucrare ne-intăriată.

Totu ce mai amă âncă acumă a vă spune
Este bōla nuoa care a apărută;
Scarlatina négră, și rogă a se pune
Casulă la Ministru pentru combătută.

Asta fiindă starea culorii Roșcate,
V'o supui intocmai, Domnule Prefectă,
Si vă rogă respundești, deca potu a bate
Pe toți căti de mine n'aă nici un respectă!

(Semnată), Comisarul respectiv.

MOFTURI POLITICE SI ECONOMICE LA ORDINEA DILEI.

Mai tōte diarele din București au publicat desbaterile camerei asupra imprumutului de 78 milioane. Tōte aceste desbateri însă s'aă datu fōrte pe scurtă și fōrte incompletă.

Credemă dar a ne implini o datoră către contribuabili și către țera întrégă ca, la rēndulă nostru, se le reproducemă și noi mai pe largă și mai complectă, dupe notele stenografilor noștri particolari; și fiindă că celă mai mare moftă politică și economică alu dilei este acestu imprumută, de aceea dămă acestor desbateri primul locu in acăstă colonă de mofturi.

ADUNAREA DEPUTATILORU Desbaterile Imprumutului.

Kir Dobre Nicolau:

Amă luată cuvēntul și se vă vorbescu
Si in cestiune se mă lămușescu:
Vădă că se lucrădă pentru unu imprumută
Si guvernulă face, face ca unu mută;
Domnul Tell se erte, din capu se nu dea,
Căci imprumutarea o găsescu camă grea;
Dorescă, deci, se alu, scurtă și lămurită
Nu cum-va se cere pentru intolită?

Domnul V. Boerescu:

Te-ai înfinsu, kir Dobre, și eă te-așă rugă
Se nu vă c'icea nu ești la bina.
Dumnăta e bine se stați mai retrasă,
Se nu intră în vorbă cāndă nu'jă e de nasă.
Nu 'jă-e meseria ca se ne vorbestă
In legă de finance, și se ne'nboldești;
Fii mai in reservă și mai moderată,
Si vorbește numă cāndă ești întrebătă.
Fii cu pacientă, căci și va veni
Rēndulă cāndă ca meșteră, destulă vei vorbi:
Va veni, credă, legea, ce toți o dorimă,
Unu palată Domniei din nuoă se clădimă;
Si atunci, și sigură, toți te-omu asculta
Ca omă competente, ca mai mar-bașă;
Acumă, insă, trebuie numă se ascultă,
Căci noi scimă mai multe de cătă cei desculți.

Kir Dobre:

Așe de la mine Domnul Boerescu,
Că nu sciu finanța, ca Lambru-Golescu:
Nu sciu se facă jisre, mofturi pe hărtă,
Dar sciu prin rēboje se socotescă miu.
Si de și din brasla de la Dușumea,
Nu mă trage, insă, nimeni la rindea.
Se mă erte, déră, Domnul Vasilache,
Si se nu mă creză că suntă Racotache.
Acestea sciute, rogă âncă serbinte,
Se facă tăcere Domnul președinte:
Nu lăsați hoerii, rogă, măria Ta,
A ride de mine, să a mă insultă.

Moruz celu mare:

«Lăsați să vorbescă maisterul Dobrica,»
«Si sa nu intrarupa Domnul Tuselica.»

Kir Dobre:

Geaba vrea se ridă boerulă de soiă,
Credendă că-i cu minte déca e cu boiă.

Domnul Trifan Boiu:

Protestedă energetică, nu suntă cu Muruză,
Ci cu Tufelciă, de și e ursuză;
Dați-mi déră pace și n'amestecați,
Deputații Putnei cu cei din Galați.

Kir Dobre:

In zadară suntă tōte căte invățăți,
Cu scopu ca prin vorbe se mă amețăți;
Nu mă turbură însă, nu mă sinchisescă,
Amă se și cuvēntulă se vă obosescă.

O voce:

Dar ce oboselă mai vre dumnăta,
Cāndă guvernulă dice prin Măria-Să:
Că intréga țără, care suntemă noi,
Este obosită, — de-atâtea nevoi?

Kir Dobre:

Eaă mă intrerupești? Si nu mă lăsați,
Ca se vădă la sută cătă o se lăsați?

Președintele sunândă clopotulă:

Rogă pe Domnul Dobre se se moderege...

Mai multe vocă, între cari predomină vocea d-lui Gr. Bațău:

Se se deî afără, se se depărteze.

D. Președinte sunândă din nuoă clopotulă cu mai multă putere:

Fii, mai cu răbdare și nu dați prilejă!
Se mă zugrăvescă crăști cu vr'ună vrejiu;
Se mai vădă în capu'mi éru vre-ună dovlécă
Si la gâtă ună clopotă, se ridă Boleacă.

D. Gr. Bațău, adresându-se către deputați cu o voce de stentor:

Domnul președinte vădă că mă atacă
Si nu vom țacă ne respinsu se trăcă;
Ceră, déră, cuvēntulă și rogă se mă'nscrij,
Se respondă de clopotă celoră ce sprijină și smioță.

D-lu președinte sunândă clopotulă infuriată:

La ordină, la ordină, nu mă insultă,
Căci apelă se spue domnii deputați,
Deca cuvēntarea care amă rostită,
S'atingea de clopotă cāndă vi l'amă răpită.

D-lu Eraclide, esplicătorul regulamentului:

Observă că biurolă e pré tolerantă,
Cāndă ne-abatemă vecinici din regulamentă,
Amă luată cuvēntulă, deci ca se-lu poftescă,
Se mență rēndulă celoră ce vorbescă.
Suntă trei ore pôte de cāndă vă certăți,
Fără ca de lege se vă ocupă;
De ce este vorba? Oare ce vroijă?
Vroijă pe kir Dobre se-lu nesocotă;
Nu e dreptă acesta, nu e nici frumosă,
Căci cumă e kir Dobre e și Lambrinosă.
Si cătă pentru mine eă ilu credă mai multă,
Si dorescă din susțetă aici se-lu ascultă:
Dici «mai multă» căci dēnsulă, sciță că e aleșă
In orașă aicea, «fără interesă»;
Si nimeni ca dēnsulă nu pôte se știă,
In ce stare este biata visteria;
Se vorbescă déră, nu'lă mai necăjișă,
Căci, pôte, va spune lucruri ce nu sciți.

Colonelu Zănaticescu applaudândă:

Brava Eraclide! vorbești ca o carte,
Căci scii fie căru se dai a sa parte...

Domnul Eraclide urmândă:

Se mă erte domnul care dice brava,
Dumnălu e cestoră și-i place gălcăva;
Căci de nu i-ară place, n'ară mai da bilete!
Tutură din bande, cătă Moruz in spete.

Colonelu Zănaticescu, supărată:

Mofturi spu acuma, și bagă de sémă,
Cāndă vorbești de mine se fiu mai cu temă.

Domnul Eraclide urmândă:

Rogă din noă biurolă se nu toleră,
Se mă intrerupă, se mă 'ntimidești;
Se tjă respectul ce se datorește
Către oră și cine, care vă vorbește:
Domnul Dobre este celăi antăi inscrisă,
Dați-i dar cuvēntulă după cum v'amă dișă;
Se vedemă ce dice, ce socotelă face.
Pentru imprumutul ce nu pré ii place;
Si vă rogă săcăsta: fiu mai populară,
Cāndă aveți a face cu Domnul zidări.

Mai multe vocă:

Dobre la tribună, se vorbescă déră,
Si remăne 'n urmă ca pardon se ceră.

D. Președinte:

Poftișă la tribună Domnule Dobrică,
Si vă rogă tăcere, Domnul Tuselciă.

Kir Dobre la tribună:

Dupe ce tușaște și de trei oră scuipă
Cere unu chestor să-i aducă-o țică:
Tuica 'ndată vine și o gălcăște,
Si după aceea astăi felu elu vorbește:
Domnul Boerescu și tovărășia
Sub protestă că astăi sprijină dinastia,
Nu voră să m'ascultă ca să mă vorbescă,
Deca orbă guvernulă nu ilu sprijinescă;
Ba âncă cutedă se dică «desculți»;
Deca de poruncă nu vre să asculți.
Dar așău vrea să mă spue Domnul oratoru,
De cāndă ore i pute brasla din poporu?
Dumnălu nu este fiu de bojogară
De vorbește astăi felu către ună zidăru?
Nu-să aduce aminte cāndă după faitonă
Tinea de curele și n'avea paltonă?
A uitată ciubuculă celău cu inamea
Cāndă susla tu iască pénă l'aprindea?
De cāndă ore n'elul astăi felu și-a mărită
In cătă să se crășă că e boerită?
Mitocăni cu tojă, mitocăni suntemă,
Oră și căte titluri de dreptă se avemă;
Si celău ce ascunde blasă ce l'a dată,

După mine este bună de spădură.
 Dar se lasă d'oparte ce e personalu,
 Ca să vădă insuși Domnul mareșal.
 Că nu sunt protivnicu stăpănlui său,
 Cându nu suferă posilu de la unu alu meu?
 Reviu d'eru acuma eru la imprumul
 Si întrebă guvernul: de ce tace multu?
 De ce nu ne spune verde și curat,
 Că totu Strusberg este s'aci incureat.
 Dar antaiu de tōte rogū s-e-mi espliati,
 Ce se înțelege, prin «a mortis ati»?
 Ce nsemnedă anca bonu și desicatu?
 Si ce va să dică «al pari» plătitu?
 Ce e datoria qisă plutitor?
 Si cum vreți s'o faceți astăzi stătătore?
 Pe cătu capu'mi tăia și mintea m'adjută,
 Găseșcă astă lege cam nepricepută
 Si am mare temă in a mea prostă,
 Se nu fiă erăsi vre o loteria.
 Sciu că primăria astă-felu a făcutu
 Si prin miliōne vîntulă a bătutu;
 Rogū, d'eră, s-e-mi spuneti totu așa voiți,
 Si avearea terei ca s'o jefuiți?
 Eru unul sunt contra si mă voi' abține,
 Da vota o lege care nu conține,
 De cătu vorbe multe, tōte in doi perii,
 Scrise cu tertipuri de doi vistieri,
 Plină de folose pentru Dumneleloru,
 Si in greutatea bietului poporū.

(Va urma)

SCRISOARE DESCHISA

Către Domnul președinte alu consiliului și
 Ministrul de Interne.

Domnule Ministru,

Amă avutu ocazie a cīti în „Monitorul Oficialu” No. 130 circulara d-ei vostre No. 7657, ca ministrul de Interne către toți prefecți de județe, prin care le atrageți cea mai „seriosă atenție asupra moralităței și conduceției, nu numai a funcționarilor numiți din „nuoă, d'eră anca și asupra celor ce se află în activitate.

„Incredințată fiindu, diceți d-vosră, că unu suprefectu, care fusese destituuitu și publicatu prin „Monitoru” pentru abusuri și „delapidări, a fostu numită eră în funcțiune, și a datu nuoă ocazie de reclamație pentru „fapte de aceiași natură;

„Dovediū fiindu, mai diceți, că toleranța nu „a îndreptat pe nimeni; că din contra, pe „depsirea vinovatului a insuflatu în totu-d'a „una îngrijire celor reu năraviti; sunteți de „cisă, adeogați, de a nu mai tolera repetirea „unor urmări ca acestea ce le semnalăti, „și ordonati prefecțiilor ca se cerceteze cu „deamărunțul antecedentele fie-cărui funcționar „naru în parte, negreșită, cu imparțialitate, „d'eră fără indulgență, și pe toți căti e voru „constata că a fostu destituuită pentru abusuri, „să dați judecățel ca astă-felu, ori condamnați, se-i supuie imediatu priu raportu motivații ca să-i destituuiți îndată. Legea, diceți anca, pote fi aspră, d'eră este lege, și trebuie să o îndeplinim; celu puținu d-vosră „unul, mai adeogați, nu veți cruta nimicu „spre a face se fie respectată în tōte și pre-tutideu.”

Asmodeu vă mulțumesce celu anteiul dintre totu organele de publicitate, pentru această circulară. De multu timpu accepta elu unu ase-

menea actu din partea unu ministru și președinte de Consiliu. Gracie insă Provedinței ea să manifestată astă-di în tōta puterea ei prin guriță aurită a d-ei vostre.

Asmodeu vă mulțumesce dar anca cdată pentru această circulară și vedeti D-le Ministru, că suntemu mai ministerialu de cătu, „Trompetă, Pressa și Orientul,” mai catolici de cătu Papa, cându faceți lucruri bune.

O singură observație numai: Pentru ce dați numai prefecțiilor, tōta povara, „de a cerceta cu deamărunțul antecedentele fie-cărui funcționar în parte, și de a vă supune „prin raportu motivată spre destituire?”

Pentru ce nu faceți unu apel și la Presă, se ușurede acestă sarcină a Prefecțiilor, se vă spue și dănsa, totu motivată și cu aceiași imparțialitate ce o recomandați, antecedentele fie-cărui funcționar în parte?

Scăpare din vedere, veți responde printru unu comunicat.

Credem, său mai bine ne place a crede acesta.

Una din datoriile esențiale ale Preser libere și independiente, și totu odată bine voitore ca organul nostru, pentru unu ministeru Constitutional și liberalu ca acela ce presidați, este de a denuncia abusurile și a cere îndreptare.

Grea însărcinare pentru noi diariști dar este o însărsinare, precum este pentru D-v. o îndatorire legea de care vorbiți către prefecți, care deși aspră, dar este lege.

Dațiine dar permisiunea, ca cu tōta greutatea sarcină, se vă venimă întrajutoru și se vă spunemă dupe cercetări făcute cu deamărunțul, antecedentele cător-va funcționari publici, și negreșită cu imparțialitate, d'eră fără indulgență, precum cereți, ca să-i puteți depărtă îndată din funcțiunile loru, ca unu ce aș fostu său destituuită pentru abusuri, său dați judecățel ca astă-felu, ori condamnați.

Si fiți înerdințați, Domnule Ministru, că noi nu ne vorău mărgini numai la funcționarii dependenți de Ministerul de Interne, fiindu-ca nu voimă să diceți că vă nedreptătimă, și fiind că niș circulara D-v. nu prescrie acesta, ci cere, ca să dicemă astă-felu, unu avisu de la reprezentantul guvernului centralu în districte, de la Prefectu, ca se dea relaționu despre moralitatea și conducta funcționarilor publici.

Inainte de a începe însă, pomelnicul ce avemă a vă face pentru astădi, se specificăm și caserile pentru cari D-vosră vă legați publicu și oficialu că veți depărtă din posturi pe cei reu năraviti, ca să nu incapă la urmări o contestare între noi, niș o neîntelegere.

D-vosră cereți de la Prefecti:

I. Cea mai seriosă atenție asupra moralităței și conduceției funcționarilor; prin urmare înă casu la mână.

II. Raportu motivată de toți cei destituuiți pentru abusuri; două casuri la mână.

III. Idem pentru cei dați judecățel ca astă-felu; trei casuri la mână.

IV. Idem pentru cei condamnați; patru casuri la mână.

Si în tōte aceste raporturi nu pretindeți de cătu: „imparțialitate și ne-indulgență, pentru ca Dv. să nu cruta nimicu spre a face ca legea să fie respectată în tōte și pretutindeni”.

Odată bine înțelesă asupra acestor puncte, binevoiți acum, vă rugăm, a observa pentru astădi, cu de-amărunțul următorul micu pomelnicu:

POME NICU

De impiegăși imoralu, cu conduită rea, destituuiți pentru abusuri, dați judecățel ca astă-felu, ori condamnați, alcătuită cu imparțialitate și fără indulgență conformu Circulařei D-lei Ministru de Interne No. 7657 din 10 Iuniu, publicată prin „Monitorul Oficialu” No. 130.

1. D-nu Petre Mavroghene supusă urmări prin votul Camerei, ca Ministrul de Finance, pentru bagatela pricină a celor 600,000 franci.

2. D-nu Florescu și N. Crețulescu, dați judecățel de puterea executivă, de Locotenenta Domnescă din 1866, de D-nu Lascăr Catargiu, actualul Președinte și colegul alu D-lor, plusu autorul circulařei în chestiune, ca ministri abusatori de putere sub Vodă-Cuza.

3. D-nu Tell pentru aceleași motive, cătu și pentru că a datu dovedi de rele purtări înjurându pe toți profesorii.

4. Prefectul de Argeșu cu rele purtări către caii de poștă.

5. Prefectul de Putna funcționar imoralu, căci aplică bătaia alegătorilor cări nu voescu se votădu dupe poruncele séle, datu judecățel de insuși D-nu Lascăr Catargiu.

6. Procurorul Strîmbeanu de la Dolj, reu nărăvită pentru toți hoșii de căt, (după corespondință din România).

7. Polițialul de la Ploiești datu judecățel pentru abusuri.

8. D. Basarabescu, președintele de Teleorman, datu judecățel pentru abusuri.

9. Sub-prefectul plășii Câmpului din județul Prahova, datu judecățel pentru falsificare de acte publice în materie electorală, și destituită din postul de cootororul alu județului ce ocupase mai înainte, pentru multele abusuri sevărșite atâtă în acestă calitate cătu și ca fostu perceptoř.

10. Prefectul de Muscelu, datu judecățel pentru abusu de încredere ca advocații particolaru, cătu și pentru alte abusuri ca advocații alu Statului.

11. Mai toți Comisarii, sub-comisarii, epistaři și ensișii Prefectul poliției din Capitală ca ómeni cu rele purtări, pentru că aú participată în bandelete electorale.

12. D. Dimitrescu, președinte la Tribunul comercia ū din Bucuresci, destituită de insuși d-nu fostu ministru Lahovari, pentru abateri și neglijință în serviciul său.

Si... (nu are sfîrșit)

ASMODIU

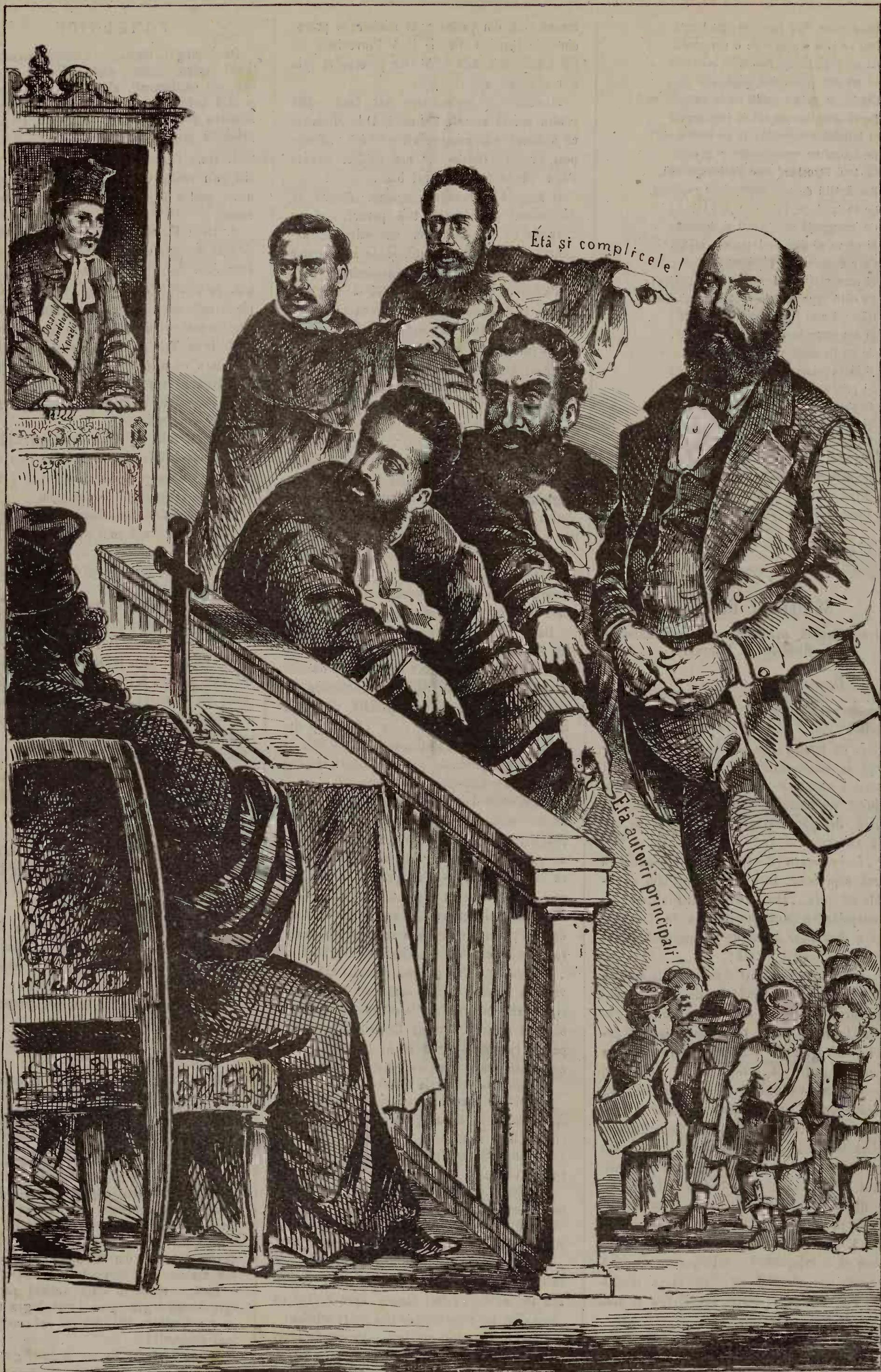
Este scutu că conveniunea pentru navigarea Prutului, făcuse din acestu riu Românescu, unu riu Muscălescu, politicește vorbindu.

Apele séle revoltate de acesta desnaționalizare ce le-a făcutu guvernul nostru, s'aú umflatu prin ploii torențiale, au ruptu o bucată de pămîntu ca de 30,000 falci de pe malul Românescu, alipind'o de celu Ruseșcu, și aú făcutu astă-felu ca rîul să revie naturalmente Românescu, topographicește vorbind.

Mai cutede acumă gurile rele se nege aderul rostitu din finalimea Tronului, despre manifestarea legilor Provediuței.

Eată, o epocă în viață acestu popor, în care insuși legea provedinte, legea naturală, se manifestă în tōta puterea ei contra unei legi omenești!

Mută, d'eră fie, de adă înainte, gura neerdincișilor.

Stablit. M. B. Baer.

Autorii principali și complicele revoluționei din sera de 10. Marte 1871